

ριζώνει στην ψυχή του Έλληνικού κόσμου και θά είναι πάντα τὸ ἄστρο πού θά τὸν φωτίζει.

Περιμένουμε πολλά ἀκόμα και θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι τὸ κόμμα του θά μείνῃ και θά ζήσει ὡς κόμμα ιδέας. Ὁ Γούναρης δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχη ἠθική. Αὐτὸ βέβαια εἶναι τὸ πρῶτο στοιχείο. Μὰ τί νὰ κάμῃ ἀρχηγὸς ἠθικός και ἐνάρετος μὲ ἀσύστακτο στρατὸ και γερασμένους στὸ μυαλὸ συντρόφους; Ἄν εἶδειε πολιτικὴ σωφροσύνη στὸ ἐξωτερικὸ ζήτημα ἀκολουθώντας τὸ πρόγραμμα τοῦ Βασιλέα μας, εἶδειε ἔμως και ἐγκληματικὴ ἀδυναμία στὸ ἐσωτερικὸ. Ὑπῆρχε ἡ καλὴ ιδέα προτοῦ τὸν φωνάξουν γιὰ Πρόεδρο. Σήμερα ὑπάρχει ὁ διαταγμὸς. Καὶ ἔως ὅτου μᾶς ἀποδείξει τὸ ἐνάντιο, ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος δὲν μπορεῖ νὰ ἐνθουσιαστῇ μόνο μὲ τίς οικονομολογικὰς του γνώσεις. Ἔρχεται ἔπειτα ὁ Δημητρακόπουλος. Ἐξαιρετικὴ κοινοβουλευτικὴ φυσιογνωμία, μὲ ὀρμὴ και ἀγνότητα, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ γιὰ ἓνα ὑπουργεῖο, δικαιοσύνης ἢ ἐσωτερικῶν δὲν ἔχει ἐκεῖνο πού χρειάζεται γιὰ νὰ ὑψωθῇ και νὰ τραβήξῃ πίσω του τὸ Ἔθνος. Ὁ Δραγουμισμὸς λοιπὸν θάρθη κατὰ νόμο ἐθνικὸ και φυσικὸ. Τῇ στιγμῇ πού ὁ Βενιζελισμὸς θά πάθῃ τὸ πρῶτο σφραγὸ ἀτύχημα, ἀπὸ λόγους κομματικῶν ἢ και Ἐθνικῶν, ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος θ' ἀντικρύσῃ πρὸς τὸ ἠθικώτερο πολιτικὸ στοιχείο πού ὑπάρχει, πρὸς τὸν ἄνθρωπο πού ἔχει ἀνοίξει ἑλούς τοὺς δύσκαλους δρόμους. Πρὸς τὸ Γιάννη Δραγούμη. Ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ἔχει χεираφετηθῇ, ὁ περισσότερος τοῦλάχιστο. Δὲν εἶναι πιά ζήτημα κομματάρχων και μαγγουροφόρων ἢ κυριαρχία των ἀγνῶν πολιτικῶν μας.

Ἡ θρησκεία τῶν ἐλίγων μεταδίνεται και στοὺς πολλούς. Μιὰ μέρα ὁ πολὺς κόσμος θά μάθῃ ποιὸς εἶναι ὁ Γιάννης Δραγούμης. Οἱ ἀναγνώστες τοῦ «Νουμά» τὸ γνωρίζουν καλὰ αὐτό. Γνωρίζουν ἀκόμα ἔτι ἀργὰ ἢ γλήγορα ἀπέναντι τοῦ Βενιζελισμοῦ θά ἔρθωθῇ ὁ Δραγουμισμὸς ὄχι γιὰ νὰ ἀρπάξῃ τὴν ἀρχὴ ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν τόπο.

Μονάχα τότε οἱ λίγοι και ἐκλεκτοί, ὅσοι θρησκεία ἔχουν τὴν ἀλήθεια και τὸ ἔθνος, θά φωνάξουν.

—Κομματισμὸς στὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει. Ὁ Δραγουμισμὸς φέρνει τὴν πραγματικὴ ἀναγέννηση και ἔχει ἀκονισμένο σπαθὶ γιὰ κάθε συμφεροντολόγο και ἐμμεταλλευτῇ.

Ἡ ἀποτυχία στὶς ἐκλογές τῆς 31 Μαΐου εἶναι ἓνα ἐπεισόδιο πού δὲ λιγοστεύει τὸ κουράγιο και τὴν ἀπόφασή του. Οἱ θαυμαστὲς του περιμένουν τὸν ἀγῶνα συστηματικώτερο, μὲ βιβλία, μὲ διαλέξεις, μὲ κέντρα στὶς ἐπαρχίες. Πρέπει νὰ ἐτοιμαστῇ στὸ Βενιζέλο ἀνάλογος Διάδοχος στὴ φαινομένη και στὴν εὐρύτητα τῶν σκέψεων. Καὶ θά εἶναι πραγματικὴ ὑπηρεσία πρὸς τὸ Ἔθνος, ἂν ὁ Βενιζελισμὸς, σὲ μιὰ ἀναπληρωματικὴ ἐκλογὴ, σὲ μιὰ ἐπαρχία πού θά παρατηθῇ ὁ Βενιζέλος, ὑποδείξῃ τὸ Γιάννη Δραγούμη. Ἀπὸ σεβασμὸ πρὸς τὸ δημιουργὸ τῆς Μεγάλῃς Ἑλλάδας

εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ ὁ Δραγούμης. Ἡ θέση τοῦ Μεγάλου ἀνήκει μόνο στοὺς Μεγάλους.

Μ. Δ. ΡΟΔΑΣ

ΝΟΥΜΑΣ & ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Στὸ λίβελλο πού δημοσίευσε ὁ βουλευτὴς Φλωρίνης κ. Κ. Χαϊροπούλος στὴν ἐφημερίδα του «Χρόνος» (17 Ἰουνίου, σελ. 2, στηλ. 3), ὁ κ. Ταγκόπουλος ἔδωκε τὴν ἀκόλουθη ἀπάντησι :

ΜΗΝΥΣΙΣ

**Δημ. Π. Ταγκοπούλου, κατοίκου Ἀθηνῶν
Κατὰ Κωνσταντίνου Χαϊροπούλου και Παντελεῆ
Δογοθέτη, κατοίκων Ἐπίσης.**

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΑΗΜΜΕΛΑΒΟΛΙΚΩΝ

Ἡ ἐφημερίς «Χρόνος» ἐξακολουθοῦσα τὸ ὑδριστικὸν της ἔργον περιέλαβε και ἐμὲ εἰς τὸ ἔργον της τοῦτο διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4209 φύλλου τῆς 17 Ἰουνίου οὗτινος, κυκλοφορήσαντος ἐνταῦθα και ἀλλαχού, προσαγωγῇ ἀντίτυπον.

Ἐξ ἀφορμῆς δῆθεν τῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι μου «Νουμάς» γραφέντων ὅτι ὁ ἀποτυχὼν ὑποψήφιος βουλευτὴς Ἰ. Δραγούμης θά ἐξεντρόπιαζε τοὺς Μακεδόνας γιὰ εἰκοσι Χαϊροπούλους, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ἀνω φύλλῳ τοῦ «Χρόνου» χυδαῖος λίβελλος ἐναντίον μου ὑπὲρ τὸν τίτλον «Ταγκοπουλιάς».

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ δημοσιεύματος τούτου προσβάλλεται και ἐξ.θρίζεται δεινῶς ἡ τιμὴ μου και ἰδίᾳ διὰ τῶν φράσεων «ὁ γνωστὸς ἐκφυλὸς Ταγκόπουλος τοῦ ὀπείου τὸν ἀχαρακτήριστον ἐκφυλισμὸν εἶχε κτλ.» «παρρομίου ἐκφυλὸς τοῦ ὀπείου τὰς βρωμερὰς ἔξεις γνωρίζουν κτλ.»—«ὁ ὀρισμένος βουλευτὴς (ὁ Χαϊροπούλος) εἰξεύρει τόσα του (τοῦ Ταγκοπούλου) ἀπλута, ὥστε ἐν τῷ ἐκθέτῃ δημοσίᾳ και αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου θά κινήσουν τὴν ἀγῆδιαν»—«ἀφού εἰδοποιήσωμεν προτῆτερα τὸ κοινὸν νὰ προμηθευθῇ και κάμψουραν, διὰ νὰ μὴ σκάσῃ ἀπὸ τὴν βρώμαν πού θάναθεθῇ».

Ἐπειδὴ τὸ δημοσίευμα τοῦτο ἔγραψεν ὁ πρῶτος ἐκ τῶν μηνυομένων, ἔστις ἄλλως εὐθύνεται ὡς διευθυντῆς ἰδιοκτῆτης και ἐκδότης τοῦ «Χρόνου», συνένοχος δὲ εἶναι και ὁ δευτέρος ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης.

Διὰ τὰ ὅτα

ἐγκαλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ἐξουβρίσει ὡς και πάντα τυχὼν συναίτιον

Ἐξαι τοῦμα:

τὴν κατὰ νόμον τιμωρίαν των.

Δηλῶ δὲ ὅτι θέλω παραστῆ και ὡς πολιτικῶς ἐνάγων.

Ὁ μηνυτῆς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΩΛ ΦΩΡ ΓΙΑ ΤΟΝ "ΑΠΕΘΑΝΤΟ,,

Φίλιπε Νουμά,

'Εδιάβασα σὲ περασμένα φύλλα σου τὰ ἄσθρα τοῦ κ. Μαλακάσης μὲ τὸν τίτλο «Ξεφυλλίζοντας τὰ χαρτιά μου» κι' ἐθυμήθηκα ἔξαφνα πῶς ἐν ἀπ' αὐτὰ τὰ χαρτιά του—ἴσως τὸ πιὸ σημαντικὸ—λείπει ἀπὸ κεῖ μέσα, γιατί ὁ κάτοχός του εἶχε τὴν εὐγένεια νὰ τὸ χαρίσῃ σ' ἐμένα, γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποίσω ὅποτε θελήσω. Εἶναι ἓνα γράμμα τοῦ ὀνομαστοῦ Πῶλ Φῶρ, πρίγγηπα τῶν ποιητῶν τῆς Γαλλίας, σταλμένο στὸ συγγραφέα τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων.

Νά, πῶς ἔχει τὸ ἱστορικὸ τῆς ἐπιστολῆς. Κάποτε ὁ Πῶλ Φῶρ σ' εὐρὸ κύκλο δικῶν μας καὶ ξένων, ἀφοῦ ἐδιάβασε τὴν ἑβδόμη ραψῶδιὰ τοῦ «'Απέθαντου» μεταφρασμένη πρόχειρα στὰ Γαλλικά, εἶπε: 'Ο Σκίπης μ' αὐτὸ τὸ τραγοῦδι τοῦ θυμίζει τοὺς μεγαλειότερους λυρικοὺς τῆς Ἀγγλίας. Ἐνας φίλος ἐδιάστηκε τότε νὰ δημοσιέψῃ στὸ «Νουμά» τὴ γνώμη αὐτῆ τοῦ Πῶλ Φῶρ. 'Ο κ. Μαλακάσης ἀπὸ ἐνδιαφέρο γιὰ τὰ νεοελληνικὰ γράμματα, καθὼς μοῦ ἐξήγησε κατόπι—καὶ γιὰ νὰ ἔχῃ καὶ γραφτὴ τὴ γνώμη αὐτῆ τοῦ Γάλλου ποιητῆ, ποῦ θὰ εἶχε τόση σημασία γιὰ τὴν ποιήσή μας, τοῦ ἔγραψε καὶ τὸν ἐρώτησε ἀν πράγματι διατύπωνε κάποτε μιὰ τέτοια γνώμη. 'Ο πρίγγηπας τῶν ποιητῶν τῆς Γαλλίας ἀπάντησεν ἀμέσως κι' ὁ κ. Μαλακάσης, μὲ μιὰ ὠραία χειρονομία ποῦ δὲν ξεχνῶ, μοῦ παράδωσε τὴν ἀπάντησιν, λέγοντάς μου πῶς τὸ γράμμα αὐτὸ μοῦ ἀνήκει καὶ μοῦ τὸ χαρίζει γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποίσω ὅποτε θελήσω. Τὸ δημοσιεύω σήμερα γιὰ νὰ χρησιμέψῃ σὰν συμπλήρωσιν στὰ ἄρθρα τοῦ κ. Μαλακάσης, ποῦ εἶναι ἀλήθειά πολὺ, πολὺ ἐνδιαφέροντα.

Ἴδου καὶ τὸ γράμμα:

«'Αγαπητὲ ποιητὴ καὶ φίλε,

«Τὸ ποίημα τοῦ κ. Σκίτη, τὸ μεταφρασμένο στὰ Γαλλικά, μοῦ ἐφάνηκε πῶς εἶναι ποίημα μιᾶς μεγάλης ὁμορφιάς, τ' ὁμολογῶ, καὶ τέτοιας μάλιστα ὥστε, σὲ μιὰ συνομιλία τῆς ὁποίας ἔχω ἐντελὴ τὴν ἀνάμνησιν, τὸ συνέκρινα μὲ τὰ καλλίτερα ποιήματα τοῦ "Αγγλου ποιητῆ Ζὸν Κίτς.»

«Μὲ τὰ φιλικὰ μου αἰσθήματα

Πῶλ Φῶρ

Μπορῶ νὰ μὴν αἰσθάνομαι εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν κ. Μαλακάση ποῦ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ἔχω γραφτὴ μιὰ τόσο εὐνοϊκὴ κρίση γιὰ τὸ ἔργο μου, τοῦ μεγαλειότερου ἴσως ποιητῆ τῆς σύγχρονης Γαλλίας;

Μ' ἀγάπη

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

Ἡ ΚΟΙΝῆ ΓΝΩΜῆ

Ἡ ΣΜΥΡΝΑ·Ι·Κῆ ΣΤΑΦΙΔΑ

Φίλε «Νουμά»

"Ἐνα σημεῖο τὸ ὁποῖον ἐξ ἔδων γνωρίζω διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ τύπου καὶ ποῦ ἐπιτείνει τὴν ἀνάγκη τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶναι ἡ μεγάλη κλιματολογικὴ καὶ ἐδαφικὴ ὁμοιότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰωνίας. Ἄν καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως τοῦτο φαίνεται νὰ μὴ ἔχει καμμιά σχέση μὲ τὰς πολιτικὰς προβλέψεις εἰς ἐν τούτοις μεγάλης σημασίας. Οἱ γεωργικὲς συνθήκες τῶν δύο χωρῶν δὲν παρουσιάζουν ἡ σχετικὲς διαφορὲς εἰς μερικὰ μέρη, γενικὰ δὲ μᾶς δείχνουν καταπληκτικὰς ἀναλογίας, ἰδίως μὲ τὴν Πελοπόννησο, ἡ ὁποία, μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς, ἀποτελεῖ τὴν τοπικὴν ἑλληνικὴν καλλιέργειαν. Καὶ ἐὰν τοῦτο συνέβαινε μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ γενικὰ προϊόντα, τὰ ὁποία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρησιμεύουν μὲ ἐπιτόπιο κατανάλωσιν, τὸ ζήτημα δὲν θὰ εἶχε τὴν σοβαρότητα ποῦ θέλομε νὰ τοῦ δώσωμε. Πρόκειται ὁμῶς γιὰ προϊόν εἰδικῆς μορφῆς, αὐτῆς τῆς σταφίδας, τῆς ὁποίας τὴ σπουδαιότητα καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους εἶνε περιττὸ ν' ἀναλύσωμε.

Εἶνε γνωστὸ ὅτι τὰ περίχωρα τῆς Σμύρνης παράγουν ἐκλεκτὴν σταφίδα καὶ εἰς μεγάλην ποσότητα. Ἐπίσης βέβαιον εἶνε ὅτι εἰς διαφορὰς ἀγορὰς κατέχει ἀξιολογὴν θέσιν, συναγωνίζεται δὲ μ' ἐπιτυχίαν τὴν ἰσπανικὴν σταφίδα. Βέβαια ἡ σταφίδα τῆς Σμύρνης εἶνε διαφόρη μὲ τὴν κορινθιακὴν χρησιμεύει ὁμῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, εἶνε κι' ἐκλεκτὸ φρούτον.

'Ἡ διαφορὰ ὁμῶς αὐτῆ, ὅσον οὐσιώδης καὶ ἂν εἶναι, ὅταν ἡ Ἰωνία περιέλθῃ εἰς ξένην προεδευτικὴν κατοχὴν, δὲν θὰ εἶνε δυτικὸ νὰ υπερνικηθῇ, ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἑλληνικὴ σταφίδα κατέχει τόσο περιζήτητην θέσιν ἰδίως στὴν Ἀγγλίαν; Ἡ κερδοσκοπικὴ φύσις τῆς σταφίδας εἶνε δυνατό νὰ μὴ «ἐμβάλλῃ εἰς πειρασμὸν» τοὺς μέλλοντας κάτοχους τῆς ἐξοχῆς αὐτῆς γῆς; Ἐπειτα δὲν βλέπομε τίς δυσκολίας μιᾶς τέτοιας προσπάθειας ἀφοῦ οἱ γεωλογικὲς καὶ κλιματολογικὲς συνθήκες εἶνε οἱ ἴδιαι. Ἀλλὰ καὶ ἂν αὐτὸ δὲν κατορθωθῇ ἡ καλλιέργεια τῆς σταφίδας ὅπως ἔχει σήμερον τὴν Ἰωνίαν θὰ ἐπεκταθῇ, ἡ ἐξαγωγή αὐτῆς χωρὶς καμμιά ἀμφιβολίαν θὰ πολλαπλασιασθῇ, ἀφοῦ δὲ χρησιμοποιεῖται (μερικὰ) γιὰ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς μὲ τὴν κορινθιακὴν, δὲ χρειάζεται μεγάλη σοφία γιὰ νὰ δοῦμε ἀπὸ τώρα τὸ φοβερὸ κίνδυνον ποῦ θὰ βαρύνῃ κυρίως τὴν ἰδιαίτην πατρίδα τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ. Ὡστε ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ κορινθιακὴ σταφίδα, ἐκτὸς τῶν τῶσων σκοπέλων ποῦ τακτικὰ βρίσκει στὸ δρόμον τῆς, θὰ ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ σοβαρὸν συναγωνισμὸν ἀπὸ ξένα μέρη, εἶνε ἄξια μεγάλης προσοχῆς.

Τοιαύτης φύσεως εἶνε τὰ ἐλατήρια ποῦ ἀνάγκασαν πολλὰς φορὰς κράτη νὰ προβοῦν εἰς κατακτήσεις χωρῶν. Ὁκεανοὶ ἢ τεράστιαι ἀποστάσεις ἐχώριζαν τὰ μέρη ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχαν τέτοιαις βλέψεις, ἡ δὲ ἐπιδρασθῆναι τῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχει τὰ ἄμεσα ἀποτελέσματα ποῦ ἡ μικρὰ Ἀσία θὰ ἔχει ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἦσόν μᾶλλον λοιπὸν ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἔχει καὶ ἰερώτερας ὑποχρεώσεις νὰ ἐπιτελέσῃ, δικαιούται ν' ἀκούσῃ: τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων;

Trafalgar Farm, 23.4.1915.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ Γ. ΣΑΡΡΗΣ

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΔΥΟ ΦΥΛΛΑ

ἀρχινάμε στὸ «Νουμά» τὸ καινούριο κοι-
νωνικὸ καὶ κοινωνιστικὸ ρομάντζο

“ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΙΔΙ,”

γραμμένο ἀπὸ τὸν ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ,
πού εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πῦθ δυνατοὺς καὶ
πῦθ Ρωμιούς δηγηματογράφους μας καὶ
πού ὡς τώρα ἔχει χαρίσει στὰ νεοελληνικὰ
γράμματα τρία δυνατὰ βιβλία, τὰ :

- ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ
- ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
- ΣΤΟ ΑΛΜΠΟΥΡΟ

Ὁ Παρορίτης εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς
πῦθ παλιούς καὶ πῦθ ἀφοσιωμένους φίλους
τοῦ ΝΟΥΜΑ καὶ τῆς ΙΔΕΕΣ. Στὰ πρῶτα
πρῶτα φύλλα τοῦ «Νουμά» πρωτοφάνηκε
τὸνομά του καὶ ὕστερα ὅλ' οἱ τόμοι σκεδὸν
εἶναι στολισμένοι μὲ ἄρθρα καὶ μὲ δηγήμα-
τά του.

Ὁ Παρορίτης δὲ δημοσιογράφησε, γιὰ νὰ
γίνει γνωστὸς στὸ πολὺ κοινό, μὰ οὔτε καὶ
ζήτησε ποτέ του τὸν τεχνητὸ θόρυβο. Καὶ
στὸ ἐπάγγελμά του, ὡς καθηγητῆς, καὶ στὴν
τέχνη του, ὡς ἐργάτης τῆς Ἰδέας, ἕνα δρό-
μο ἀκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ πάντα, τὸ δρόμο
τῆς καλοσυνείδητης ἐργασίας, δίχως θόρυβο,
δίχως ρεκλάμα, δίχως ξεφωνητὰ καὶ ταμπουρ-
λίσματα. Δουλεύει γιὰ νὰ δουλεύει, ἀδιαφο-
ρώντας ἂ θάκουσται καὶ ἂ θὰ ἐπιβληθεῖ. Ἀ-
διαφορεῖ τελείως γιὰ πρωτάτα. Εἶναι ὁ πῦθ
σεμνὸς ἀπ' ὅλους μας. Μάλιστα. Κ' ἴσως αὐ-
τὸς εἶναι ὁ πῦθ σίγουρος τρόπος γιὰ νὰ φτά-
σει κανεὶς στὴν κορυφή.

Οἱ ἀναγνώστες μας πρέπει νὰ μᾶς εὐγνω-
μονοῦνε πού τοὺς προσφέρουμε τέτιο διαλε-
χτὸ ἀνάγνωσμα σὰν

«ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΙΔΙ»,

ὅπως εὐγνωμονοῦμε καὶ μεῖς τὸν ἀκριβὸ φίλο
καὶ διαλεχτὸ συνεργάτη μας πού, ὅπως ὅλη
τὴ φιλολογικὴ του ἐργασία, ἔτσι καὶ τὸ και-
νούριο ρομάντζο του τὸ χάρισε στὸ «Νου-
μά».

Ἐξὸν λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀριστοτεχνικὴ μετά-
φραση τοῦ «Ὁθέλλου», ὁ «Νουμάς» θὰ σᾶς
προσφέρει καὶ ἄλλο διαλεχτὸ ἀνάγνωσμα

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΔΥΟ ΦΥΛΛΑ.

«ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΙΔΙ»

ΑΠΟ ΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ

ΝΑΙ, ΝΥΧΤΑ ΝΑΝΑΙ... Ν

Ναὶ νύχτα νάναι· καὶ τᾶστέρια νάναι
Χρυσὰ ποτήρια· καὶ οἱ ψυχές μας· τόσο
Τρισεύτυχες, πού αἰθέριες· νὰ κερνάνε
Μὲ τὸ ποτιὶ τῆς Λήθης ὄρες πού γερνᾶνε
Σὲ ἀγκάλες δίχως ταίρια, πρὶν νυχτώσει :

Μαῦρα τὰ ρόδα στὸ σκοτάδι ἐκείνο
Κι' ἐβέννινα ὄλα, στῆθος, χέρι ἀφράτο,
Καὶ νυχτοπεταλούδα στῆς καρδιάς τὸν κρῖνο
Νάναι ἡ φιλιὰ μας—ὄνειρο φευγάτο,
Πού ἐγώ, ὅσο ἂν μένει, στὸ φιλιὶ θὰ πίνω...

Ναί, νάναι νύχτα, δίχως χαραμέρι,
Σκοταδερὴ, σὰν νάναι τὰ γλυκὰ της
Τὰ μάτια· πλὺ γλυκὰ καὶ ἀπὸ τὸ ταίρι
Πού φέρνει τῆς Καλῆς ὁ νυχτοπατής
Μὲ τὰ φιλιὰ τὰ ξένα, πού ἥλιος δὲν τὰ ξέρει.

Νύχτα ὄλα νάναι· καὶ τὰ χεῖλη ἀκόμη
Σὰν τὸν ἀγάτη νάναι, πλιότερο ἀπὸ ἀράπη
Τὸ φλόγιο τὸ ἀγγίλι· μὲ τὴν κόμη
Σγουρή, λυτὴ, νὰ μᾶς κερνάει ἡ Ἀγάπη
Στοῦ πέλαου τὸ ἀφροδίσιο σταυροδρόμι...

Κι' ἐμεῖς, οἱ ἀγαπημένοι ταξιδιώτες, ἴσως
Φάρο λευκὸ ἴσως· δοῦμε στῆ σειριά τὸ Μῖσος!

Σπέτσες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΝΕΑ ΖΩΗ. Τὸ Ἀλεξανδρειανὸν περιοδικὸ μὲ τις διακόσες
τόσες σελίδες του, πού μᾶς στάληκε τοῦτες τις μέρες
(«Νέα Ζωή», περίοδος Δ', τόμος ΙΧ, ἀρ. 2) εἶναι γιομάτο
ὄλη διαλεχτή. Ἐξὸν ἀπὸ τὰ ποιήματα τοῦ Κωστή Παλαμά
(ἡ «Ναυσικά» του εἶναι σωστὸ διαμάντι λυρικὸ) καὶ τοῦ
Ἀγγελου Σικελιανοῦ (ὁ «Πᾶν» κ' ἡ «Τρεχαντήρα» του
εἶναι, λές, γραμμένα ὄχι μὲ πέννα μὰ μὲ χροσὴ ἢ ζου-
γράφου, ζῆν γραφίες γιομάτες φῶς καὶ γλύκα) κ' ἐξὸν ἀπὸ τις
ἀσύγκριτες μετάφρασεις τῶν «Στροφῶν» τοῦ Μωρεᾶς ἀπὸ
τὸν ποιητὴ Μαλακάση, ἔχει χίλια δυὸ ἄλλα διαλεχτὰ καὶ ἀξια-
νάγνωστα ἄρθρα καὶ μελέτες. Οἱ κ. κ. Γ Σκληρός, Κ. Χα-
τζόπουλος, Ι. Ζερβός, Παῦλος Γνεφτός, Κ. Ν. Κωσταντινί-
δης, Δημ. Βουτυράς. Α. Παλαμάς, Μήτσος Καλομύς, Πε-
τρούλα Ψηλορείτη κλπ. συνεργαστήκανε ὄλοι γιὰ νὰ κάνουν
τὸν τόμο αὐτὸ τῆς «Νέα Ζωῆς» σωστὸ πνευματικὸ περι-
βόλι. Τώρα καρτεροῦμε καὶ τ' Ἀλεξανδριανὰ «Γράμματα»
πού μᾶς λένε πῶς· σὲ λίγο φτάνουν καὶ αὐτὰ καὶ θάνα ἀντάξιο
ταίρι της. Ἡ «Νέα Ζωή» πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο Βα-
σιλείου καὶ Σιας (Σταδίου 42).

ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ. Ἀριθ. ΙΙΙ. Μᾶης 1915. Λίγα
μὰ γι' αὐτὸ καὶ διαλεχτὰ τὰ περιεχόμενα τούτου τοῦ ἀριθ-
μοῦ. Συνέχεια τῆς μελέτης τοῦ Ἀποστολάκη γιὰ τὸ βί-
ο τοῦ Θωμᾶ Καρλαίλ, συνέχεια τῆς ἀριστοτεχνικῆς μετάφρα-
σης τῆς Ἱστορίας τοῦ Τριστάνου καὶ τῆς Ἰζέτας ἀπὸ τὸν

Τρουβέρο (Στ. Ἀλιμπέρτη) και μελέτη τοῦ Σπύρου Ἀλιμπέρτη «Γιά τὸ σημερινὸ πόλεμο». Ἡ «Κριτικὴ καὶ Ποιησι» τιμᾷ ἀληθινὰ τὰ νεοελληνικὰ γράμματα καὶ ἀνάγκη μετὰ κάθε θυσία νὰ κρατηθεῖ στὴ ζωῆ. Σιγὰ σιγὰ θ' ἱποχτήσουμε καὶ μετὰ: ἕνα περιοδικὸ περιοπῆς, ποὺ καὶ ἂ δὲ συμφωνοῦμε πέρα πέρα μετὰ τὴς ἰδέας του, δὲν μποροῦμε ὁμως καὶ νὰ μὴν τὸ θαυμάζουμε γιὰ τὴν εὐλιχρῆνεια καὶ τὴν πηληκαριὰ του—δὲν σπάνια χαρίσματα ποὺ δὲν τὰ παναίει κανεὶς καὶ τόσο συχνὰ στὰ νεοελληνικὰ γράμματα. Γιὰ νὰ ζήσει τὸ περιοδικὸ αὐτὸ, πρέπει νὰ βοηθήσουν καὶ οἱ ἐκδότες του, κατεβάζοντας λίγο τὴν τιμὴ του, γιὰτι ἡ μιὰ καὶ εἴκοσι γιὰ τὸν κάθε ἀριθμὸ εἶναι τιμὴ ποὺ διώχνει τοὺς ἀγοραστῆς.

Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ. Ἡ Λογοεχνικὴ Βιβλιοθήκη Φέξη μᾶς χάρισε τώρα τελευταία τὸ ὑπέροχο αὐτὸ δῆγμα τοῦ Κοντυλάκη. Ὁ τοιοῦς διαβάσει τὸν «Πατούχα» θλίβεαι ἀληθινὰ γιὰτι βλέπει πὼς ἕνα τόσο δυνατὸ καὶ ξεχωριστὸ δημηματογραφικὸ ταλέντο, σὺν τοῦ Κοντυλάκη, πνίγηκε μετὰ στὴν καθ' ἑρμὴ δημοσιογραφία. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Πατούχα» ἂν εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ γεννηθεῖ ἄλλοῦ, ἢ νὰ ῥθεῖ στὴ ζωῆ ὕστερ' ἀπὸ μερικὰ χρόνια, ποὺ καὶ στὸν τόπο μας ὑπάρχει ἐλπίδα τὰ γράμματα νὰ τιμοῦνται περισσότερο, δὲ θᾶσιβει, σὰ λεμόνι, τὸ μυαλό του νὰ γράφει κάθε μέρα χρονογραφῆα στὸ «Ἐμπρός», μὰ θὰ μᾶς χάριζε σειρὰ ἀπὸ τέτια δυνατὰ καὶ ὀλοζῶ-τονα δηγήματα.

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΟΝΕΤΤΑ ποὺ μᾶς ἔστειλε ἀπὸ τὰ Χανιά ὁ φίλος Ἀντώνης Ν. Κατσουρὸς ἔχουν κάπιο λυρισμὸ, τρία τέσσερα μάλιστα ἀπὸ τὴ Β' σειρὰ («Στὴς ἐκκλησιῆς»—«Ἐρημιὸς ὁ κάμτος» — «Ἀνὸρεξα τὰ ὄξια» — «Λυμένος ὁ ἀργαλειὸς»), ἐμπνευσμένα ἀπὸ τοῦ «Ἀνήστρεφτοῦ» τοῦ Πάνου Ταγκόπουλου, δεῖχνουν πὼς ὁ νέος ποιητὴς ἔχει καὶ αἰτήματα βαθύ — χάρισμα δηλ. ποὺ λείπει ἀπὸ τοὺς περισσότερους νέους ποιητῆς μας. Ὁ Κατσουρὸς εἶναι τόσο μυαλωμένο παιδί ποὺ περιττὸ νὰ τοῦ ποῦμε μετὰ τί λείπει ἀπὸ τὰ τραγῳδία του γιὰ νάναί τέλεια τραγῳδία, ἔχουμε ὁμως καὶ τὴν ἐλπίδα πὼς αὐτὸ ποὺ λείπει δὲ θυργήσει νάρθει μετὰ τὴ μελέτη καὶ μετὰ τὴ δουλιὰ.

ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς—Κυκλάδων

Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Τὸ μετὰ διπλοῦς ἑλικας καὶ μηχανᾶς ἀφθάστου ταχύτητος πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγῶν ἀτμόπλοιοι «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παραλία Τρούμπας).

Ἐκάστην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διὰ Σῆρον Τήνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

Ἐκάστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. δι' Ἀλεξανδρείαν

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων κ. κ. Θωμᾶ Κοῦκ καὶ Γιού, Ἀδελφῶν Γκιόλιμαν καὶ Σ. Σωτηρίου, (Πλατεῖα Συντάγματος) καὶ Ἰωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Ὀμοιοῖας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44, (ὄπισθεν Ἀγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλαβῶνον, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ὁ νεότευκτος ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς

"ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,,

ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν) κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 13 Ἰουνίου.

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

"ΠΑΤΡΙΣ"

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 25 Ἰουνίου.

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

"ΙΩΑΝΝΙΝΑ,,

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 27 Ἰουνίου.

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοῖας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ : Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοῖας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 44 (ὄπισθεν Ἀγίας Τριάδος). Ἀρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νὰ ἀπαιτωθῶσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι ἐγκαιρῶς εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἐταιρίας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ὑποστηρίζοντες τὰ ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημαίαν ὁμας, μεγαλύνετε τὴν Πατρίδα ὁμας.